

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajane v Gorici v tobakarni Sch warz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in upravništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petletnih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Volilna svoboda.

Slovenski liberalci, ki se bodo morali kmalu za vedno posloviti od svojih državnozborskih mandatov so hoteli v svoji veliki svobodoljubnosti zadati duhovskemu stanu glede na javno življenje smrtni udarec.

V pododseku za volilno reformo, ki se je posvetoval o vladnem načrtu zakona za varstvo volilne svobode, je predložil dični nadsvetnik „extra statum“ dr. Ferjančič sledeči predlog :

„Duhovnik ali drug verski služabnik, ki povodom javnih volitev, v namenu da bi volilnega opravičenca odvrgnil od izvršitve volilne pravice ali ga pa napotil k izvršitvi te pravice v določenem smislu, ustmeno ali v pisanjih določa ali označuje cerkveno kazen ali upokorna sredstva, uporablja dohovske obljube ali pretenja, ali sploh zlorablja svojo cerkveno avtoriteto, učini prestop in se kaznuje s zaporom od 1 tedna do 3 mesece ali z globo od 50 K do 1000 K.“

Ali pa naj se, tako predlaga dalje gospod nadsvetnik extra statum, novi paragraf glas takole :

„Duhovnik ali drug verski služabnik, ki povodom javnih volitev v namen da bi volilnega opravičenca odvrgnil od izvršitve volilne pravice ali ga pa napotil k izvrševanju te pravice v določenem smislu, na za službo Božjo posvečenem mestu izvršuje volilno agitacijo ali pa tudi izven tacega mesta ustmeno ali v pisanjih cerkvene kazni ali upokorna sredstva določa ali oznanjuje, uporablja duhovske obljube ali pretenja ali odreja bogoslužna dejanja, — učini prestop in se kaznuje s zaporom od 1 tedna do 3 mesecev ali z globo od 50 K do 1000 K.“

Ne glede na to, da bi tak izjemni zakon pomenil veliko krivico napram duhovskemu stanu, bi bil obem tudi smrtni udarec za obmejne Slovence, pri katerih edino še duhovniki vzdržujejo narodno misel.

V veliki svoji nadutosti je menil mož „skrajno liberalnega“ mišljenja, da ga bodo pri tem predlogu podpirale vse ostale, takozvane svobodomiseljne stranke. A kruto se je varal. Še so ljudje, ki

imajo o svobodi precej drugačne pojme ko pa sodni nadsvetnik dr. Ferjančič.

V prvi vrsti so se temu predlogu uprli socialni demokratje. Njihov zastopnik dr. Adler je izjavil, da ne pripusti nobenemu stanu, jemati pravice, posegati v volilno borbo, najsi bode ta stan tudi duhovniški. Njihovo časopisje, na čelu mu glavno glasilo „Arbeiterzeitung“, se norčuje iz junakov, ki v državnem zboru zastopajo slovensko liberalno misel. Proti tej politični otročariji so se izrekle tudi vse druge večje stranke, tako da Ferjančičev predlog, ki izhaja edino le iz sovraštva do duhovnikov, gotovo nikdar ne postane zakon.

Z vso odločnostjo stojimo na stališču, da se volilna svoboda ne sme na noben način kratiti ne posameznim stanovom, ne posameznim državljanom.

Vemo že naprej, da se nam bo dejanski skušala kratiti volilna [svoboda od strani terorizirajočih strank, ki si tako rade nadevljejo ime „svobodomiseljne stranke“ vemo tudi, da oblasti proti temu terorizmu deloma ne bodo hotele, deloma ne bodo mogle nastopati. Zato nam preostaja edino sredstvo, ki se zove: samopomoč. Naši somišljeniki naj pri pripravah za prihodnje volitve skrbijo tudi za varstvo volilne svobode s tem da bodo somišljeniki krepko organizirani šli skupno v volilni boj.

Zlaganje in zaokroževanje zemljišč.

(Dalje.)

K zaokroževalnemu zakonu so bili sklenjeni za naše dežele sledeči deželni zakoni: 5. maja 1870, dež. zak. št. 24 za Goriško-Gradiščansko; 5. maja 1870, dež. z. št. 25, za Istro; 5. maja 1870, dež. z. št. 23, za Koroško; 15. jun. 1872, dež. z. št. 17, za Kranjsko; 23. apr. 1873, dež. z. št. 22, za Štajersko; 9. maja 1873, dež. z. št. 20 za Trst; in 10. jul. 1898, dež. z. št. 23, za Dalmacijo.

Zakon z dne 7. junija 1883, drž. z. št. 93 pa hoče pospeševati izločevanje zemljišč, ki se nahajajo, deloma ali pa popolnoma po tuji lastnini obkoljena v gozdnem zemljišču. Tako tuje zemljišče, zagazdano v določeno lastnino, se imenuje „enkla“v. Pospeševanje se vrši v dvojnem oziru. Prvič ni treba privolitve

„No vidiš, za tako delo pa nisve medve“, se obrne zopet Tonca k Pepi.

„Čas je, da grem po južino“, pravi tedaj mati Goščakova, vstane iz razorja, si poravnane nekoliko krilo in predpasnik ter odide domu.

„Bodeš že videla, Marička“, nadaljuje Tonca, ki je prekašala Pepo v zgovornosti, „boš videla, sedaj si predstavljaš zakonsko življenje kakor nebesa. Ampak ko boš živila par mesecev skupaj s svojim Jožo, tedaj boš videla, kako lepo se te naveliča. Prve dni te bo nosil seveda v naročju, ako se ti bo zljubilo, in pestoval te bode kakor dete. Toda ne premine še pol leta in ta naklonjenost spuhiti kakor dim.“

„Moj Joža ni tak“, se odreže Marička samozavestno.

„Ni tak, ni tak! — Le čakaj! Tudi jaz sem dejala pred poroko, da moj „ni tak“, in sem mislila, da me hočejo samo dražiti one, ki so mi zadrževali, da so moški vsi jednaki in da se me kmalu naveliča, toda kmalu sem se prepričala, kako čisto resnico so govorile.

„Da, da, Marička, Tonca ima prav!“ potrdi Pepa besede svoje tovarišice.

za zamenjavo od strani solastnikov ali nadlastnikov, v slučaju da je lastnina zemljišč razdeljena. Manjkajočo privolitve nadlastnika, administrativne ali skrbstvene oblasti, nadomešča na zahtevo zamenjalcev deželna [ali ministerialna komisija. Seveda morajo imeti zamenjalni namen, da prenesejo vknjižene pravice ali obveznosti z enega zamenjanega zemljišča na drugo, tako da ne nastane nikakršna škoda za opravičenca, oziroma da plačajo odškodnino, ako nastane slučajna razlika, ki bi obremenila opravičenca. Namen zamenjave mora biti izločitev tujega zemljišča (enkla) iz gozdnih posesti ali pa zaokrožitev gozdnih mej; zamenjava pa je odvisna glede izvršitve in glede prenosa bremen in pravice od ukrepa deželne komisije v drugi instanci. Zakon stopi v veljavo, kakor hitro določijo dežele sestav deželne komisije. Pri nas so to doslej storile sledeče dežele: Koroška z zakonom 22. febr. 1890, dež. z. št. 10 in Kranjska z zakonom 26. okt. 1887, dež. z. št. 3 ex 1888. V smislu ministerialne naredbes z dne 5. jul. 1886, drž. z. št. 108, posluje kot deželna komisija za čiščenje gozdnih zemljišč in za zaokroževanje gozdnih mej deželna komisija za zlagatev zemljišč, h kateri se pritegne še c. k. deželni gozdni nadzornik.

Drugič žvija taka arondacija pristojbinsko in kolkovno ugodnost, nalik individualni zložitvi po splošnem zaokroževalnem zakonu. Tekom prvih 15 let po vveljavanju tega zakona se vršijo vsi prenosi lastniške pravice brez vsakršne pristojbine. Tudi odpade pristojbina za prenos vseh vknjiženih pravic in obveznosti, ako ni treba vknjižiti nobene spremembe bodisi glede osebe ali pa glede obsega pravic ali obveznosti. Vse pravne in druge listine, ki so posledica take oblastvene dovoljene zamenjalne pogodbe, so proste koleka in neposrednih pristojbin, samo ako se ne vporabijo v druge namene.

V tem zakonu že zasledimo nekoliko, dasi prav rahle omejitve absolutne svobodne dispozicije posameznih kontrahentov: potreben je stik kontrahentov z deželno in državno komisijo za agrarne operacije, ki prevzema tako nekako nadskrb za pravilno izvršitev zamenjave in varstvo interesov opravičencev.

Take zamenjave so pa, kakor rečeno odvisne od individualne, prostovoljne odločitve zamenjavnohotičnih kontrahentov. Naš kmet pa se konzervativno drži načel svojih dedov, toliko bolj pa še zemlje, katero je podedoval po svojih prednikih. Zato so morali zaokroževalni

zakoni imeti le malo vspeha, in videli smo prej, da je to res. Le malo je ljudi, ki so toliko razumni, da uvidevajo koristi zemljiščne zamenjave; zamenjave same pa morajo pač povzročiti izboljšavo v korist zamenjalcev, nikoli pa izboljšavo v splošno korist. Zemljišča so, kakor smo videli iz prej povedanih statističnih podatkov, pri nas v pretežni zmesni legi, tako da je gospodarstvo večine zemljiških lastnikov prizadeto in otežkočeno. Če se pa hoče povzročiti splošno izboljšavo gospodarskih razmer kmečkega prebivalstva, ne zadostujejo več posamezne prostovoljne zamenjave, ki imajo pred očmi le koristi posameznih maloštevilnih lastnikov. Narobe, potrebna je zamenjava vsega zemljišča ene katastralne občine, ali velike večine zemljišč take občine. Ker pa ni mogoče da bi imele vse glave eno misel, ker ni mogoče pripisati popolnoma vsem gospodarjem toliko razsodnosti, da bi pojmili dalekosežen pomen splošne zemljiščne zamenjave, je potreben pritisk, je potrebna pravna moč, s katero se da take ljudi prisiliti, da se morajo udeležiti splošne zamenjave, zložitve vseh za zložitve pripravivih zemljišč. To silo, to omejitev svobodnega razpolaganja s svojim zemljiščem, je prinesel zložitveni (komasacijski) zakon z dne 7. junija 1883, d. z. št. 92.

Svobodna volja se mora umakniti na podlagi tega zakona, 1. ako sklene deželni zastop deželni zakon, s katerim se nalaga izvršitev izsuševanja ali namakanja večjega dela dežele, torej melioracijski čin večjega obsega in splošne važnosti, in 2. ako zahteva najmanj polovica posestnikov zlagalnega okraja, da naj se izvrši zlagatev zemljišč. V prvem slučaju napravi deželni komisar, neoziraje se na ugovore prizadetih, vse v to potrebne priprave, na kar se izvrši komasacija, ne da bi se uradno izdelani zložitveni načrt predložil posestnikom v sklepanje. V drugem slučaju je potrebno, da sklenejo izvršitev komasacije lastniki zemljišč, in sicer enkrat pred pričetkom del, drugokrat pred izvršitvijo zlagatve na podlagi uradnega zlagalnega načrta.

(Dalje pride.)

Politični pregled.

„Kancelparagraf“,

tisto zmašilo, ki ga je hotel „duhoviti“ dr. Ferjančič uveljaviti v državnem zboru, je včeraj v pododseku propadel tako, kakor bo propadel pri volitvah njegov iznajditelj. Zanj so glasovali le 3 in sicer češki radikalec Choc, vsememec Stein

zgodilo, ali je kaka nesreča ali kaj? „reče Tonca, ki se ji je že zvijal prazen želodec.

„Pojdi, pojdi ti, Urša, skoči tje domu in poglej, kaj je“, se obrne Marička k dekli, kajti kadar ni bilo matere je imela ona vrhovno poveljstvo nad plevicami.

Urša steče brzih nog proti domu, ki je bil oddaljen kakih deset minut. Toda že čez malo se zopet vrne ravno tako hitro, vsa zasopljena, prestrašena in kriči kakor iz sebo:

„Ojoj, ojoj, mati ležijo mrtva na tleh, o groza!“

„Kaj, kaj, kje?“ vprašujeje iznenajene plevice vse vprek.

„Doma pred hišo in koš, v katerem so nesli južino, leži poleg njih in posoda vsa razbita tam po tleh. Pojte hitro za menoj, pojte!“

Vse popustijo takoj delo in stečejo za Uršo domov. Tu najdejo res vse tako kakor je povedala dekla. Hitro dvignejo nesrečnico s tal in jo začnejo tresti, da bi jo vsaj še nekoliko oživel. Tedaj še-le zapazijo, da ji curlja kri iz prsij na levi strani, prav v smeri srca. (Dalje pride.)

LISTEK.

Razdejanje.

Povest iz doline Pastuškin.
(Dalje.)

„Mati Goščakova, na dan Maričkine poroke, takrat, takrat povabite nas na delo, takrat prideve mnogo rajše kakor danes“, de Tonca.

„Če bo kaj dela, vas že pokličem tudi takrat, ne bojte se!“ odgovori mati Goščakova.

„O, to pa to! Na dan poroke da ne bi bilo ženskega dela v hiši!“ se vmeša Pepa, vzravna se in si obriše v predpasnik potni obraz.

„Bo že, bo; ampak kaj hočeš: tisti dan se bodo vrtele pri Goščakovih same izvrstne mesne kuharice, da bo vse dišalo, duhtelo in puhtelo samih potic, kolačev, mesa in štrukljev po celi naši vasi — kajne, mati Goščakova?“ zavrne Tonca Pepo.

„Seveda!“ odvrne mati Goščakova radostno in ponosno, zakaj bolje je nisi mogel vstreči, kakor če si pohvalil Goščakovo hišo, da je premožna in bogata.

zraven moža postave. Skrajni čas je bil, da se je poskrbela varno zavetje marsikateremu, ki v oblasti demona alkohola počenja marsikaj nedopustnega, kar ga spravi za nekaj časa v občinsko — „kajho“.

Sovodenjski občinski prepripi se vijejo brez konca in kraja. Rekurz vrh rekurza za vsako malenkost. Da so tudi seje starešinstva in gospodarskega sveta burne, se razume ob sebi. Posebno v sejah gospodarskega sveta se vedno prepirajo. Vzrok: občinsko zemljišče in doklade na cerkvene potrebe. Od gotove strani se je že govorilo: nočemo ne duhovna, ne mežnarja, ne organista, ne pevec! In jaz dostavljam: še cerkve ne za-take, ki imajo dušo „kokr od osla!“ Kam pripelje človeka nerazsodnost in malovernost!

Kapelica tik cerkve, napravljena že pred dvema leti za kip M. B., je še vedno prazna in neplačana, oziroma deloma plačana. Kakor se je čulo, so jo hoteli graditelji že posuti, ker brezvsespšno pričakujejo plačila. Ali kapelica je blagoslovljena. Stvar je bila že večkrat pred sodnijo. Škoda, da ravno blagoslovljen kraj je preporna točka, iz katere izvirajo še drugi prepiri. Upajmo, da se stvar v doglednem času reši.

Sv. Martina praznik smo v nedeljo slovesno obhajali. Posebnost: slovesno sv. maše je daroval mons. dr. Jos. Gabrijevčič, pel pa je moški zbor društva „Zvezda“. Lepa slavnost!

Zdravnika, katerega je plačeval župan baron Bianchi iz svojega smo imeli do sedaj vsako nedeljo v občinski pisarni. Župan je v zadnji seji starešinstva predlagal, naj bi prihajal vsako nedeljo na občinske stroške. Predlog odklonjen.

Škoda dela Soča na občinskem zemljišču ko vzraste. Naj bi se zganili prizadeti, da bi se to po možnosti omejilo. Pokliče naj se strokovnjak na lice mesta. Ako nima občina dovolj denarja, naj napravi prošnjo na visoko vlado in deželni zbor za primerno podporo, ali pa naj sama prevzame brambena dela. Skrajni čas je za to. Ne samo se prepirati, ampak tudi kaj koristnega napraviti. Vsi občinarji vam bodo hvaležni!

Društvo za zavarovanje goveje živine v Sovodnjah — umira. Vedno prazna društvena blagajna — katero pridno praznijo Vrhovci — je naveličala Sovodenjce, Rubijce in Gabrejce polniti. Vsi ti — po številu okoli 70 — so izstopili zaradi Vrhovcev, ki — bodisi da ne znajo žival krmiti, bodisi da imajo slabe hleve, bodisi da jih slučajno njih usoda hudo tepe — so, kakor rečeno, večkrat do cela izpraznili blagajno. Kaj bo sedaj! Sovodenjci vendar ne ostanejo brez društva! Bog varil! Pa novo naj si ustanove! Brez zavarovane živine ne sme biti noben! Saj nas vsakdanja skušnjava uči, kako važna so taka društva.

Domača posojilnica bi gotovo vspevala, ako bi se jo ustanovilo. Trebalo bi poskusiti. Ako ne sami Sovodenjci, pa v družbi z Rubijci, Pečani in Gabrci.

Gospodarsko društvo tudi bi ne škodovalo. Malo več zanimanja med kmetovalci, pa bi se dalo marsikaj napraviti.

Za danes dovolj. Drugič morada še kaj, ako vam drago, gospod urednik! (Prosimo! Oglasite se večkrat! Ur.)

Listnica uredništva. — Gospodu iz Šempasa: Za danes nemogoče. Prepozno dobili. Prihodnjič gotovo. Lepa hvala!

Porotne obravnave.

Uboj.

V torek je stal pred porotniki 43 letni Jožef Mavrič iz Dol. Cerovega, tožen radi ubojstva. Dne 16. julija t. l. se je sprl v neki domači krčmi s posestnikom Antonom Kumarjem radi borih par kron. Bil je to pozno v uoči. Kmalu na to je obtoženec šel iz gostilne z Janezom Kumarjem. Kar naenkrat je Mavrič stekel naprej in pri nekem hlevu zadel na Antona Kumerja, s katerim se le pričel rovat! Ko je prišel priča Janez Humer na mesto, je Anton Humer že umiral. Mavrič je bil obsojen na 3 leta težke ječe s trdim ležiščem vsake tri mesece. Vdovi ubitega mora plačati 100 K. Tožnik je bil drž. pravdnika namestnik dr. Snider, zagovornik dr. Lepušček, vdovo pa je zastopal dr. Pavletič.

Junaki tihega svedra.

V sredo je prišla pred porotnike enajstorična nevarnih ljudi, ki so v dobi od l. 1903 do l. 1906 vdrl in okradli razne

blagajne v Trstu, Gorici, kakor tudi drugod po Primorskem. Obenem so izvršili več raznih drugih tatvin. Ti tatovi, ki so prišli sedaj v pest pravice, se pišejo: Ivan Scherovitz, težak, Jožef Scarbonzin, mizar, Ivan Petje, težak, Ivan Malombra, težak, Henrik Sbisa, brivec vsi iz Trsta; Peter Filipini mornariški kuhar na Reki, Jožef Slataper, iz Milj; Teodor Pinter, krčmar iz Trsta; Ernest Sbisa, težak, ta dva edina še nista bila kaznovana; Jožef Gallina, črevljar in Rudolf Zegler, težak, iz Trsta. — Tožbo zastopa državni pravdnik Jeglič, predseduje predsednik okrožnega sodišča vitez pl. Defacis. Zagovarjajo obtožence dr. Flefacis. Zagovarjajo obtožence dr. Flefacis, dr. Vinci, dr. Pincherle in dr. Robba iz Trsta. — Prič je skupaj 25.

Vlom v Gorici.

Najprvo se je prečitala jako obširna obtožnica, iz katere posnamemo le na kratko glavna dejstva. V času od l. 1903 do 1906 so vlomili nad 30 blagajn, ne da bi jih bilo možno vasačiti. Kakor je znano so vlomili v noči od 2. do 3. novembra 1905 tatje v menjalnico Jone v Raštelu. Tu so prevrtali blagajno, a je nizo mogli popolnoma odpreti. Odnegli pa so vendar okoli 300 K denarja, ki se je nahajal v miznici in pa več vrednostnih papirjev v izloženem oknu. Glede te tatvine se je obravnava že vršila in so bili tatovi že obsojeni. V noči od 3. do 4. novembra 1905 pa so vlomili tatje v skladišče trgovca Venuttija, nahajajoče se prav v isti hiši ko Jonova menjalnica. Te tatvine dolži državno pravdnikstvo Scherovitz, Scarbonzina, Malombra in Petjeta. Kakor je že znano smo svoječasno o tem vromu že obširneje poročali. Takrat smo povedali, da bi se bilo tatovom gotovo posrečilo, okraški Venuttijev blagajno, ko bi jih ne bil ob pravem času zasačil pri delu nočni čuvaj Pip.

Znano je tudi, da so blagajno že prevrtali in da so vanjo tudi že posegli z roko, a da so dobili v istem predalu le nekaj malovažnih papirjev in pa nekaj vinarjev. Gospod Venutti, ki se je prejšnji dan na lastne oči prepričal v Jonovi menjalnici, na katerem mestu tatje blagajne vrtajo, je postal previden in je spravil prejšnji večer denar in druge vrednostne papirje v spodnji predal. Tatje so začeli vrtati ravno drugo luknjo spodaj ker se jim pri prvi luknji ni posrečilo, kar jim pade na tla neko orodje. To pa se je zgodilo ravno v času, ko je bil zunaj nočni čuvaj. Ta je takoj vstrelil dvakrat v zrak iz revolverja in pričel klicati na pomoč. Uprl se je v vrata, da bi tatovi ne mogli venj a ti so jih odprli in všli. Enega izmed tatov so prijeli zvečer potem v Semeniški ulici. Tat je bil čez dan skrit za cerkvijo sv. Ivana, kjer ga jo opazil neki deček in opozoril nanj polčijo. Prijeti tat se piše Scherovitz. Iz početka ni hotel ničesar izpove-

dati. Potem pa je povedal, da je v družbi nekoga Petra Furlana in pa neke druge neznane osebe hotel izvršiti tatvino. Vse to pa si je izmislil, ker Petra Furlana sploh ni. Pač pa je policijski pristav g. Jurij Titz našel v Trstu prav njegove tovariše, Scarbonzina, Petjeta in Malombra. Ti vsi skupaj taje udeležbo in so izpočetka celo trdili, da jih v oni noči niti v Gorici ni bilo, a njihovi podatki so se izkazali za neresnične. Vrhutega pa tudi priče, ki so jih v oni noči videle bežati, izjavljajo da so obtoženci popolnoma slični onim beguncem.

Priča Ivan Lenardon izpove, da mu je Scherovitz naročil naj reče ostalim obtožencem, ko so jih pripeljali iz Trsta v tukajšnje zapore, naj drže jezik za zobmi, on bo že vse sam uredil. Pošiljal jim je po njem tudi listke dokler ni paznik pri Malombri opazil enega takega listka. Hotel mu ga je vzeti, a Malombra ga je dejal v usta in požrl.

Vlom na Reki.

O Božiču l. 1904 sta se napolila Scarbonzin in Malombra na Reko, kjer sta se sešla z nekim Kötstnerjem. Tam sta izvršila tatvino v prosti luki in sicer v uradih banke Mobiliare, ki pošilja iz Reke v Budimpešto riž. Meseca junija sta prišla Scarbonzin in Malombra zopet na Reko, kjer sta hotela, kakor sama pripoznavata, izvršiti tatvino pri špediterju Hofmannu. To tatvino sta pa opustila, ker se jima je pa ravno nudila druga boljša prilika. Dne 25. septembra sta prišla Scarbonzin in Malombra zopet tretjič na Reko. Tedaj pa sta hotela izvršiti s pomočjo mornariškega kuharja Filipinija tatvino v „Ogrsko-hrvaški parobrodni družbi“. Gotovo bi se jim posrečilo, da jih ni prepodila policija. Filipini je namreč kot uslužbenec nekoč prišel k vratarju in ga poslal ven, medtem pa je sam v vosek vtisnil vse ključne od uradov, ki so ležali na mizi. Na tak način so prišli do ključev in so ravno mislili odpreti glavna vrata, ko pride mimo policija, ki jih je prepodila. Tudi tu je za pričo Lenardon, ki mu je Scherovitz rekel, naj zadnjo tatvino taje.

Vlom na Volovskem.

Dne 8. oktobra l. 1905 je zapazila gospodična Ines Klavora, voditeljica prodajalnice s papirjem na Volovskem, da ji je zmanjkalo iz miznice vsega skupaj 247.67 K, ki so bile deloma njena, deloma pa last lastnika prodajalne. Vrata od prodajalnice je tat odprl z vetrihom. Sam je padel na Petra Filipinija, ki je pogostoma zahajal k njej in na njenem stanovanju tudi že prenočil.

Ponesrečen vlom v Trstu.

V noči od dne 25. do 26. februarja 1906 so hoteli okraški zlatarja Viljema Brunja, ki ima svojo prodajalnico v Trstu v ulici Cavana. Tega vloma so obdolženi Henrik Sbisa, Jožef

Slataper, Ernest Sbisa, Teodor Pinter, Jožef Gallina in Rudolf Zegler. Ravno so hoteli izvršiti tatvino, ko sta prišla mimo omenjene prodajalnice Emilij Geniran in Lino Vattova z. Opazila sta, da je prodajalno odpirajo, in sta hitro telefonirala na policijo. Policija je prišla, a tatovom se je posrečilo ubežati. V železni blagajni, ki so jo hoteli oropati in okraški je bilo takrat shranjenega denarja in zlatnine za 60.000 K. V izlozbi pa je bilo zlatnine za 15.000 K. Nekateri obtožencev so ta vrom deloma priznali.

Razprava.

Razprava traja danes že četrti dan. V sredo so bili zaslišani obtoženci, ki pa vse taje. Če jih sodišče opozori na protislovja med izpovedbami v preiskavi in sedaj, pravijo, da je to krivda dotičnega zapisnikarja, ki je napačno zapisal. Sploh se obnašajo silno predrzno. Posebno hudi so bili na pričo policijskega pristava Jurija Titz, ki jih popolnoma dobro pozna in je porotnikom njih delovanje prav natančno opisal. Posegali so mu prav pogostokrat v besedo in ga motili, da jih je moral predsednik večkrat opominjati.

V četrtek in petek se je vršilo zasliševanje prič.

Sinoči je bilo končano zasliševanje prič. Danes govorje državni pravdnik in zagovorniki. Pred večerom ne bo končano. (Konec prihodnjič.)

Književnost in umetnost.

Cecilijansko društvo ima zborovanje na dan sv. Cecilije dne 23. t. m.

Skrb vaske gospodinje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega protvajanja okusna, zdravljiva v prospeh in paceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zaveze z varstveno znamko župnik Kneipp.

Blago najboljše vrste. Zaloga velika.

„Kroj. zadruga“

v Gorici,
Via Signori št. 7

Za jesenski-zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izbori

krasne novosti

modnega blaga,

kakor modne volne, flanel, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svilne za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane koverte (Steppdecken), žime, volne in perje za postelje itd.

Perilo

za
opreme nevesti

kakor tudi

za hotele, restavracije, za zavode itd.

Rumberško, belgijsko in švicarsko platno, bombaževine, chiffon, creton, namizni prti, serviette, brisalke, žepni robci

po

tovarniških cenah.

Cene stalne.

Postrežba

poštena.

P. n.

Dovoljujem se vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cerj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje vam pošljemo radosljivo franco na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izbori, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejaje se bagohtotnega upoštevanja naše prošnje, bježimo s spoštovanjem

Teod. Kribar.

Blago sveže. Konkurenca izključena.

Dopoldne ob 10. uri je v stolnici sv. maša, po maši je zborovanje v društvenih prostorih. Popoldne pa se vrši zborovanje škofijskega odseka za cerkveno glasbo pri č. g. župniku Kokošarju — Prijatelji lepega cerkvenega petja dobrodošli!

Koncert svojih pevskih učenk priredi g. E. Bagnalasta dne 21. t. m. v dvorani „Hotel Central“. Opczarjamo na to koncert naše čitatelje, ker zahajajo k pevskega pouku te odlične učiteljice petja že več let tudi Slovenke in ker tudi v tem koncertu nastopijo nekatere Slovenke v imenitnejših točkah spreda. Čisti dohodek iz vstopnine je namenjen skladu za goriške ubožce. Spored se objavi prihodnjic.

Usoda Amerikanca. — Pretečeno nedeljo je neki iz Amerike vračajoči se Hrvat, z imenom Stjepan Šimič, doma iz Klanca, v Bistrici na Dravi kleče na cesti molil in mimoidočim z znamenjem kazal, da naj ga umore. Mož je prišel iz Hamburga, hoteč iti v domovino. Imenovan je 38 let star, torej v najlepši dobi, pa vsled prestanih težav popolnoma upadel in bleđ. Po njegovem obnašanju so ga spoznali, da ni pri pravi pameti. Pri orožnikih, kjer je bil začasno zaprt, ni hotel ne jesti in tudi nič govoriti. Oddali so ga v deželno blaznico v Celovec. Pač trpka usoda je zadela nesrečneža. Kot hrhek mladenič je šel v Ameriko in v najlepši moški dobi se vrača pohabljen na duhu in telesu v domovino.

Na smrt so obsodili zadrski porotniki Ivana Zvaniča, ki je ustrelil Ivana Staniča, ker mu je ta zaradi nekega dolga zaplenil nekaj živine.

Teža, kakoršna mora nositi vojak v Evropi. — Ta je kaj različna in sicer mora nesti danski vojak kg. 30:100; avstrijski kg. 28:836; nemški kg. 27:706; španjolski kg. 27:350; francoski kg. 26:370; švicarski kg. 26:455; švedski kg. 26:375; ruski kg. 26:260; italijanski kg. 26:200; belgijski kg. 24:870; angleški kg. 24:500; holandski kg. 23:570. Razume se, da to breme obstoji iz orožja, telečnjaka in kar je v njem. To in pa v dolgih marših, plezanju po hribih, včasih

še dolgo brez prave hrane, to pač ni zavidanja vredno.

Pozornost vzbujajoče aretacije. — Lastnika lista „New York Herald“, Gordon-Bennetta, ki stanuje v Parizu, in upravitelja listovih oglasov, je ukazala policija aretirati zaradi razširjanja nenravnih tiskovin. Med oglasi namreč pridejo na vrsto tudi zelo nizke in podle stvari, a tiskajo vse križem, ker znaša na ta način letni dohodek listov 300.000 dolarjev. Za kazen bo treba plačati visoko svoto denarja.

Tatove orožja sodi 26. novembra poznanjsko deželno sodišče, ki so pokradli veliko množino orožja in streliva. Na zatožno klop pride več podčastnikov. Zaslišanih bo 270 prič. Senzačna razprava bo trajala kake tri tedne.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenjskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštema in točna. M M M M M

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega sočutja povodom dolgotrajne bolezni in smrti naše iskreno ljubljene in nepozabne matere, gospe

Marije vdove Lukman

kakor tudi za številno spremstvo na zadnjem potu drage nam ranjke izrekave vsem najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo ter pri srčni Bogu plati.

Gorica, 17. novembra 1906.

Žalujoči:
Marija in Ana.

Stare, avstrijske in inozemske

poštne znamke

iz let 1850-1870, če mogoče še prilepljene na pismu ali odlomkih pisma nakupijo, se v večji množini in se prav dobro plačajo. Ponudbe je nasloviti na upravnništvo tega lista.

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec

v Podgori, na ogln novega železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Novost! Velik učinek!
Briljantno božično drevesce z zvončkljanjem s 6 pozlačeni angeljci, 30 cm visoki. — Celo božično drevesce trdno. — Garantira se za izborna delovanja.

Najlepši in najnovejši kinč božičnega drevesca

ki ne bi smel manjkati v nobeni katoliški rodbini.

V gorkem zraku, ki ga segrejejo 3 sveče se vrtilo kolo, na katerem so vrtljene krogljice, ki udarjajo na tri zvončke, ki provzročijo lepo božično zvonjenje.

Cene v kartonu z navodilom v uporabi franko proti predplačilu 1 komad

K 1.50

3 kom. K 4, 6 kom. K 7.50, 12 kom. K 13.50
Po poštne povzetju 20 v več.

Abo ne vgaja so vrne denar.

Naroča se pravočasno pri
HANNS KONRAD
Prva tovarna ur Most (Brüx) št. 2051 (Češko)

Na zahtevo razpošiljam zastoj in franko 200 strani obsegajoč cenik s 3000 podobami.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Ulica Codelli V Birsovem dvorišču ulica Codelli

le nekoliko dni le nekoliko dni

Bogoljuba Kludsky-ja
velika osrednja

menažerija

z velikim cirkusom levov je prišla in ostane nekoliko dni.

Predstave v skupinah ropnih živali.

Predstava v cirkus-menažeriji z največim slonom »Mamut«, kateri je 100 let star, 3500 q težak in največja pozemeljska žival v Evropi; izvaja gospodar. — Menažerija je jako obširna; ima 7 levov, 4 tigre, 4 leoparda, severne medvede, pume, ruske medvede, volkove, hijene, stravse, emue, kasvare, lame, antilope, zebre, bodeče prešiče, ropne ptice, opice itd. — Odprta je menažerija od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih so predstave ob 11. uri predpoludne, 3. in 5. uri popoldne in ob 7. uri zvečer. Ob delavnikih pa ob 5. in 7. uri zvečer; takrat se tudi krmi in in pojasnuje zveri. — Lastna godba in lastna razsvetljava z gasom. — Sedeži 1 K, galerija 50 v. — Vojaki in pa otroci do 10. leta plačajo polovico. Programi so pri blagajni in v menažeriji na razpolago.

Kadenje je v menažeriji policijsko prepovedano.

Za obiskovanje se uljudno priporoča
Bogoljub Kludsky lastnik.
Kupuje se konje za mesnico.

Centralna posojilnica
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih
in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 1/2%, na vknjižbo po 5%
z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Kako se predrzneš mi kaj drugega prinesti, kakor dobro izkušeni

„OTTOMAN“ smodčični papir in zavitke!